

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 2 juni 1943 kl. 7 f. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss ändring i krigsfamiljebidragsförordningen.

I 36 § i 1942 års krigsfamiljebidragsförordning stadgas, att rätt till familjebidrag enligt förordningen ej kan överlåtas och förty ej må för gäld tagas i mät. Hemortslön är däremot icke utmätningsfri.

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 260, vilken behandlats av andra lagutskottet, hava herrar *Persson* i Stockholm och *Hagberg* i Luleå hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av 36 § krigsfamiljebidragsförordningen att ej heller hemortslön må kunna tagas i mät för gäld. I motiveringen till sin hemställan hava motionärerna endast uppehållit sig vid frågan om utmätningsfrihet för skatter.

Beträffande de skäl som anförts till stöd för yrkandet får utskottet hänvisa till motionen.

Den genom motionen väckta frågan berördes i den proposition (1942:339), varigenom förslag till ny krigsfamiljebidragsförordning förelades riksdagen. Överståthållarämbetet hade i sitt remissyttrande ifrågasatt, huruvida icke jämvel hemortslön borde undantagas från exekutiva åtgärder, enär densamma icke blott skulle ersätta förmånerna av långtidstillägg, semesterrätt och skatteavdrag utan även utgöra en förstärkning av familjepeningen. Med hänsyn till att den föreslagna hemortslönen närmast hade karaktären av en löneförmån ansåg emellertid föredragande departementschefen, att tillräckliga skäl ej funnes att undantaga densamma från exekutiva åtgärder.

Frågan berördes ej närmare under riksdagsbehandlingen.

Svenska exekutionsmännens riksförbund har i en skrivelse till chefen för finansdepartementet den 18 december 1942 upptagit frågan om omarbetning av 1939 års förordning med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa värnpliktiga. Enligt nämnda förordning åtnjuta värnpliktiga, som äro inkallade till beredskapstjänstgöring, visst anstånd med avseende å indrivningen av påförda utskylder. I riksförbundets skrivelse har bl. a. anmärkts, att med nuvarande bestämmelser vissa restförda värnpliktiga ginge helt fria från indrivningsåtgärder med påföljd att betydande belopp måste avkortas, detta ehuru många av dem under militärtjänstgöringen hade högre inkomst än under sin civila verksamhet och överhuvud bättre än vissa andra medborgare, som måste betala sina utskylder. Anstånd med utskyldsbetalning borde därför enligt förbundets mening icke

gälla beträffande hemortslön, i varje fall icke efter sex månaders oavbruten militärtjänstgöring. Ytterligare har riksförbundet vänt sig mot att gällande bestämmelser rörande hemortslön medförde, att icke försörjningspliktiga restförda komme i bättre läge än de försörjningspliktiga. Till de sistnämnda utbetalades nämligen hemortslönen månadsvis, medan hemortslönen till de icke försörjningspliktiga utbetalades först efter hempermitteringen; detta medförde att tidigare restförda utskylder kunde preskriberas i fråga om en icke försörjningspliktig, medan utskylderna uttoges hos den försörjningspliktige ur hans månatliga hemortslönebelopp. De påtalade förhållandena vore enligt förbundets mening av betydande ekonomiskt intresse för det allmänna, varjämte den olika tillämpningen för olika kategorier av inkallade medförde en viss irritation, som det borde vara angeläget att undanröja.

Över riksförbundets skrivelse ha yttranden inhämtats från ett antal myndigheter och sammanslutningar. Flertalet av remissinstanserna har därvid antingen tillstyrkt att författningsändringar omedelbart vidtoges i de av riksförbundet angivna hänseendena eller uttalat sig för en närmare utredning i vad mån de ifrågavarande bestämmelserna vore i behov av omarbetning.

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 30 april 1943 har chefen för finansdepartementet tillkallat särskilda sakkunniga för att bl. a. i anledning av nyssnämnda skrivelse inom departementet biträda med en allsidig översyn av gällande bestämmelser angående anstånd med indrivning av utskylder hos värnpliktiga m. m.

Utskottet.

Såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen har åt särskilda sakkunniga uppdragits att verkställa en allsidig översyn av gällande bestämmelser angående anstånd med indrivning av utskylder hos värnpliktiga m. m. Eftersom frågan, huruvida rätt till hemortslön bör kunna tagas i mät, torde bliva föremål för förnyat övervägande vid denna utredning, anser utskottet skäl ej föreligga att för närvarande till prövning upptaga det i motionen framställda yrkandet.

På grund härav får utskottet hemställa,

att förevarande motion ej måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 1 juni 1943.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit
från första kammaren: herrar Norman, Linder, Wistrand, Forslund*, Löfvander, Roos, Carl Eric Ericsson* och Helgesson*;

från andra kammaren: fröken Hesselgren, herrar Hallagård, Cruse, fru Johansson, herr Larsson i Östersund*, fru Västberg samt herrar Håstad och Andersson i Eskilstuna*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.